

Negyedik üzenet

Krisztusban mint az igazi szőlőtőben maradni

Igeolvasmány: Jn 15,1. 4-5. 7; 1Jn 2,6. 27-28; 3,24; 4,13. 15; Róm 8,4

I. Az Úr Jézus azt mondta, „Én vagyok az igazi szőlőtő” – Jn 15,1a; vö. Jel 14,18:

- A. Ez az igazi szőlőtő (a Fiú) a vesszőivel (a hívőkkel a Fiúban) nem más, mint a Háromegegy Isten organizmusa Isten ökonómiájában.
- B. Ez az organizmus az Ő gazdagságával növekedik, és kifejezi az Ő isteni életét.

II. Mint a szőlőtőben lévő vesszőknek, a szőlőtőben kell maradnunk – Jn 15,4-5:

- A. Az Úrban lenni egyesülés kérdése; az Úrban maradni közösség kérdése – 1Kor 1,9. 30.
- B. A Krisztusban mint a szőlőtőben maradásunk attól függ, hogy meglátunk-e egy tiszta látást arról, hogy mi vesszők vagyunk a szőlőtőben; mihelyst meglátjuk, hogy vesszők vagyunk a szőlőtőben, fenn kell tartanunk a közösséget köztünk és az Úr között – Jn 15,2.
- C. A keresztyén élet az Úrban maradás élete – 1Jn 2,6. 27-28; 3,24; 4,13. 15.
- D. A Krisztusban maradásunk az Ő bennünk maradásának a feltétele – Jn 15,5a.
- E. A szőlőtőn kívül semmik vagyunk, semmink sincs, és semmit sem tehetünk – 5b. vers.
- F. Csak akkor, amikor a vesszők a szőlőtőben maradnak, lehet a szőlőtő minden a számukra.

III. Krisztusban azáltal maradunk, hogy Ő bennünk maradjon, hogy törődünk a mindent tartalmazó kenés belső tanításával – 1Jn 2,27:

- A. A Krisztussal való isteni közösségben maradunk azáltal, hogy megtapasztaljuk az Úr vére általi tisztítást és a kenő Szellem alkalmazását a belső lényünkre – Jn 15,4-5; 1Jn 1,5. 7; 2,20. 27.
- B. Krisztus mint a Fej a Felkent és a Kenő, és mi az Ő tagjai vagyunk, és élvezzük Őt mint a belső kenést a Ő céljának beteljesüléséért – Hébr 1,9; 3,14; 2Kor 1,21-22.
- C. A kenés, mint az összetett Szellem haladása és munkálkodása a bensőnkben, belénk keni Istent, hogy átítatódhassunk Istennel, birtokba vehessük Istent, és megérthessük Isten értelmét; a kenés Krisztusnak mint a Test Fejének értelmét közli az Ő tagjai számára az élet belső érzete, belső tudata, által – Zsolt 133; 1Kor 2,16; Róm 8,6. 27.

IV. Amikor az Úrban maradunk, az azt jelenti, hogy egy szellem vagyunk Vele, vagyis az elegyedett szellemben élünk – 1Kor 6,17:

- A. Az Újtestamentum esszenciája az egygyé összeelegyedett két szellem – az isteni Szellem és az emberi szellem – 17. vers; Róm 8,4.
- B. Ennek a két szellemnek az egyesülése a legmélyebb misztérium a Bibliában.
- C. Az *egy szellem* kifejezés az Úrnak mint a Szellemnek a szellemünkkel való elegyedésére utal – 1Kor 6,17:
 - 1. A szellem, amely a szellemünknek és az Úr Szellemének egy szellemben való elegyedése, egyaránt az Úr Szelleme és a mi szellemünk – Róm 8,4; 2Kor 3,17; 1Kor 15,45.
 - 2. Az összes szellemi tapasztalatunk – mint például az Úrral való közösségünk, az Őhöz szóló imádságunk és az Ővele folytatott életvitelünk – ebben az elegyedett szellemben van.
- D. Isten ökonómiájának fókuszja az elegyedett szellem, az emberi szellemmel összeelegyedett isteni Szellem; minden, amit Istennek szándékában áll megtenni vagy elvégezni, ezzel a fókusszal kapcsolatos – Ef 3,5. 9; 1,17; 2,22; 5,18; 6,18:
 - 1. Azáltal, hogy egy szellem vagyunk az Úrral, megtapasztalhatjuk Őt mint a mindent tartalmazó Személyt – 1Kor 1,2. 24. 30; 2,7-8. 10; 3,11; 5,7-8; 10,3-4; 11,3; 12,12; 15,20. 23. 45. 47.
 - 2. Krisztust azért tapasztalhatjuk meg és vehetjük mindenként, mert egy szellemmé váltunk Ővele.
 - 3. Mindenki számára, aki egy szellem az Úrral, az ellátmány kimeríthetetlen.

- E. Az elegyedett szellem olyan szellem, amely egy szellem Istennel, és amely ugyanolyan, mint Isten az Ő életében és természetében, de nem az Istenségében – 1Jn 5,11; 2Pt 1,4:
 - 1. Az isteni Szellem és az emberi szellem összeelegyedett egygő a bensőnkben, hogy egy Isten-ember életét élhessük, egy olyan életet, amely Isten és mégis ember, valamint ember és mégis Isten – Gal 2,20; Fil 1,19-21a.
 - 2. Az isten-emberi életvitel egy olyan életvitelt jelent, amelyben a két szellem összekapcsolódott és összeelegyedett egygő.
- F. Az, hogy egy szellem vagyunk az Úrral, magában foglalja, hogy mi Őbenne vagyunk, Ő pedig mibennünk van, és azt, hogy mi és Ő egyek vagyunk életben – Jn 3,16; 1Jn 5,12.
- G. Ahhoz, hogy helyénvaló keresztyének legyünk, tudnunk kell, hogy az Úr Jézus ma mint a Háromegy Isten megtestesítője a szellemünkben bent lakozó és a szellemünkkel összeelegyedett Szellem – 2Kor 3,17; 1Kor 15,45; 6,17.
- H. A Biblia megköveteli, hogy az elegyedett szellem szerint járjunk – Róm 8,4:
 - 1. A kulcs mindenhez a csodálatos Szellemben található meg, aki az újjászületett szellemünkben van, és aki egy szellemmé vált a szellemünkkel.
 - 2. Amikor a szellemben élünk, akkor az azt jelenti, hogy hagyjuk, hogy Krisztus megtöltsön és átítasson minket, amíg át nem járja az egész lényünket, és ezáltal ki nem fejeződik rajtunk keresztül – Ef 3,17.
 - 3. A kölcsönös egymásban maradás a János 15,4-5-ben annak a gyakorlata, hogy egy szellem vagyunk az Úrral.

V. Hatékony imádságok a végeredménye annak, hogy mi az Úrban maradunk, és az Ő beszédei bennünk maradnak – 7. vers:

- A. Az imádság azt jelenti, hogy az ember együttműködik és együtt munkálkodik Istennel, engedve Istennek, hogy kifejezze Önmagát az emberen keresztül, és így megvalósítsa az Ő célját; egy imádkozó személy együttműködik Istennel, együtt munkálkodik Istennel, és engedi, hogy Isten kifejezze Önmagát és az Ő vágyát az ő bensőjéből és rajta keresztül – Róm 8,26-27; Jk 5,17:
 - 1. Az imádság az ember és Isten közötti áramlás és az ember és Isten közötti kölcsönös érintkezés.
 - 2. Imádság igazi jelentősége az, hogy kapcsolatba lépünk Istennel a szellemünkben, és felszívjuk Istent Magát – Ef 6,18.
 - 3. A módja annak, hogy megtapasztaljuk a bennünk lakozó Krisztust, és hogy Krisztust éljük: hogy valódi módon imádkozunk – Kol 1,27; 3,4; Fil 1,20-21a.
 - 4. Olyanfajta imádságra van szükségünk, amely kapcsolatba hoz minket az Úrral, olyan imádságra, amely azt okozza, hogy egyek legyünk Vele a szellemünkben – 2Tim 4,22; 1Kor 6,17.
- B. Amikor az Úrban maradunk, és az Ő beszédei bennünk maradnak, lesz egy vágy bennünk, amely az Ő beszédeiből jön elő – Jn 15,7; 1Jn 5,14-15:
 - 1. Meg fogjuk érinteni az Úr érzését, és meg fogjuk érteni az Ő szándékát; ekkor spontán bennünk lesz az Ő vágya.
 - 2. Az Ő vágya a mi vágyunkká fog válni; amit Ő akar, az lesz, amit mi akarunk; és eszerint a vágy szerint fogunk imádkozni.
 - 3. Az Úr meg fogja válaszolni az effajta imádságot, mert ez az Úrban való maradásunkból és az Ő beszédeinek bennünk maradásából származik.

VI. Amikor Krisztusban maradunk, és Krisztus bennünk marad, a miénk lehet a gyülekezeti élet – Jn 15,4-5; 1Kor 1,2. 9. 30; 12,27:

- A. Csak azáltal lehet miénk a valódi gyülekezeti élet, hogy az elegyedett szellemben élünk; meg kéne maradnunk ebben az elegyedett szellemben a gyülekezeti életért – 1,2; 12,27.
- B. A gyülekezeti élet olyan élet, amelyben szeretjük egymást – Jn 15,12. 17.
- C. Amikor Krisztusban mint a szőlőtőben maradunk, részt veszünk a vesszőtársak közötti csodálatos közösségben – 4-5. vers; 1Jn 1,3-7.